

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2166/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.099/2025/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselő (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) útján eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.099/2025/2. számú végzése és a Debreceni Törvényszék 9.K.702.047/2024/13. számú ítélete ellen.
- [2] Álláspontja szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdését (tisztességes bírósági tárgyaláshoz és jogorvoslathoz való jog), valamint a XXIV. cikk (1) bekezdését (tisztességes hatósági eljáráshoz való jog) is.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy bíróság által megállapított tényállása lényege szerint az indítványozó (felperes) 2024. áprilisában egyszerűsített foglalkoztatás keretén belül, majd 2024. május 15. napjától munkaviszonyban gépkocsivezetőként foglalkoztatta a munkavállaló magánszemélyt (a továbbiakban: munkavállaló). Az adóhatóság 2024. május 22. napján jogkövetési vizsgálatot indított az indítványozóval szemben, amely során az adóhatóság járőrei helyszíni ellenőrzés alá vonták a munkavállaló által vezetett gépjárművet. Az indítványozó a munkavállaló biztosítási jogviszonyának bejelentésére vonatkozó kötelezettségének csak a helyszíni ellenőrzés megkezdésének időpontját követően tett eleget. Az ellenőrzés 2024. május 22-én 12 óra 25 perckor kezdődött, az indítványozó 13 óra 18 perckor jelentette be a munkavállaló foglalkoztatását 2025. május 15-i kezdettel, a május 14-én létrejött munkaszerződésnek megfelelően.
- [4] 1.2. Az elsőfokú adóhatóság a jogkövetési vizsgálat nyomán 2024. augusztus 13. napján meghozta 1712250347 iktatószámú határozatát, amellyel az indítványozót be

nem jelentett foglalkoztatott alkalmazása miatt 200 000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte. Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró NAV Fellebbviteli Igazgatósága (alperes) a 2024. november 4. napján kelt, 1682725971 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

- [5] 1.3. Az indítványozó keresettel támadta az alperes határozatát. A keresetet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította.
- [6] Ítéletének indokolásában egyebek között megállapította, hogy az adóhatóság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a munkavállalóra vonatkozóan az indítványozót az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. mellékletének 3. pontjában meghatározott bejelentési kötelezettség terhelte a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 1. § (4) bekezdése alapján, ennek azonban a munkavállaló munkába állását követően a helyszíni ellenőrzés megkezdéséig nem tett eleget. A munkavállaló így az Art. 7. § 10. pontja értelmében az indítványozó be nem jelentett alkalmazottjának minősült.
- [7] Az Art. 225. § (4) bekezdése kapcsán rámutatott, hogy az e szabály mögött meghúzódó jogalkotói cél szerint az adózó akkor mentesülhet a mulasztási bírság alól, ha a foglalkoztatottra vonatkozó, ugyanazon jogviszonnyal összefüggő bevallási kötelezettségének eleget tett a megelőző időszakban. Ilyen esetben ugyanis az adóhatóság a benyújtott bevallásból az elmulasztott bejelentés adatait megismerheti, tehát az adózó magatartása nem arra irányul, hogy a jogviszonyt az adóhatóság elől eltitkolja. Rögzítette ugyanakkor, hogy jelen esetben az indítványozó 2024. május 15. napjától munkaviszony keretén belül alkalmazta a munkavállalót, míg az ezt megelőző utolsó adómegállapítási időszakra nézve munkaviszonyra vonatkozó bevallást nem nyújtott be a munkavállaló kapcsán. Erre az időszakra az indítványozó a munkavállaló egyszerűsített foglalkoztatásáról nyújtott be bevallást, ez azonban a munkaviszonytól eltérő, más jogviszonynak minősül, így jelen ügyben az Art. 225. § (4) bekezdése nem volt alkalmazható.
- [8] Kiemelte, hogy az adóhatóság jogszerűen járt el, amikor nem az Art. 220. § (1) bekezdése, hanem a 225. § (1) bekezdése alapján szabta ki a mulasztási bírságot, utóbbi rendelkezés ugyanis a foglalkoztatási szabályok megsértése esetén kötelezően írja elő a bírságkiszabást. Szintén helyesen mellőzte az adóhatóság az Art. 155. § (1) bekezdésének alkalmazását.
- [9] A bírságösszeg kapcsán a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésére és a Kúria Kfv.I.35.374/2019/4. számú határozatára utalással rögzítette, hogy e körben az Art. 237. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelési szempontokat kellett vizsgálnia; az alperes e szempontok, körülmények vizsgálatát elvégezte, azokat határozatában rögzítette, indokolásából a mérlegelés folyamata, az egyes bizonyítékok értékelése, súlyozása megállapítható. Utalt rá, hogy az indítványozó az Art. 157. § (1) bekezdés c) pontja és 265. § (1)

bekezdése szerinti jogkövetkezmények alól nem mentesülhetett, mivel azok alkalmazása kötelező.

- [10] 1.4. Az indítványozó az ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A döntés elvi tartalma: elvi jelentőségű jogkérdés hiányában a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján történő befogadására nincs lehetőség.
- [11] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványban annak tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére történő hivatkozással kérte a Kúria végzésének megsemmisítését a Törvényszék ítéletére kiterjedően.
- [12] A panasz utal arra, hogy ezen alapjogsértések továbbá közvetett módon odavezettek, hogy a közigazgatási bírósági eljárás során és a felülvizsgálati kérelem kapcsán nem ismerték fel azt az eljáró bíróságok, hogy az I. és II. fokú adóhatóságok eljárása tekintetében érvényre kellett volna jutnia az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes módon történő hatósági ügyintézés alkotmányos alapjogának, amelyet viszont az I. és II. fokú adóhatóság is megsértett.
- [13] A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása körében a panasz elsőként az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 1. §-a, 2. §-a, 4. §-a, 5. §-a, 8. § (2) bekezdése, 58. § (1)–(4) bekezdései, a 99. § (1)–(2) bekezdések értelmezését végzi el. Majd az Art. 1. §-át, 2. §-át, 7. § 10. pontját, 220. § (3) bekezdését, 225. § (3)–(4) bekezdését, 237. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjait, (2) bekezdését, 265. § (1) bekezdését hívja fel. Továbbá utal a Kp. 2. § (1)–(5) bekezdései, 78. § (1)–(2) bekezdései, 79. § (1) bekezdése, 85. § (1)–(2), (5) bekezdései, 86. § (1) bekezdése, 89. § (1) bekezdése, 90. § (1) bekezdése *a)* pontja, 92. § (1) bekezdése *b)* pontja, 115. § (1) bekezdése, 117. § (4) bekezdése, 118. § (1) bekezdése *a)* pont, *aa)–ab)* alpontjai, 121. § (1) bekezdése *a)* és *b)* pontok rendelkezéseire.
- [14] Az indítvány – tartalmi szempontból – azzal érvel, hogy az Air, az Art. és a Kp. egyes szabályai együttes értelmezése a bírói ítéletben a tisztességes bírósági tárgyaláshoz és a jogorvoslathoz való jogot azért sérti, mert az indítványozó az egyszerűsített foglalkozás kapcsán bejelentési kötelezettségének eleget tett, és teljesítette a 2024. április havi bevallás során a bevallási kötelezettségét is ezzel kapcsolatban, így az Art. 225. § (4) bekezdése ellentmondást nem tűrő rendelkezései alapján az adóhatóság nem szabhatott volna ki mulasztási bírságot az indítványozóval szemben amiatt, hogy az indítványozó számára könyvelést végző gazdasági társaság adminisztrációs tévedésből adódóan a kapcsolt vállalkozásnak minősülő másik gazdasági társaság általi foglalkoztatottként jelentette be a munkavállalót az adóhatóságnak. A hatóság és a bíróság eloldotta magát a törvényeknek való alávetettségétől azzal a jogértelmezéssel, hogy be nem jelentetté vált a korábban az egyszerűsített

foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény szerint bejelentett foglalkoztatás. Az indítványozó a munkavállalót még az ellenőrzés napján, az ellenőrzés megkezdése után bejelentette.

- [15] Az indítvány szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerint állított alapjogsérelem – az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének adóhatósági eljárásban megvalósult alapjogséreleme állításával együtt – a bírói döntéseket érdemben befolyásolta, és ez alapvető alkotmányos jelentőségű kérdés, a következők miatt.
- [16] Egyrészt, mert a bíróságok nem ismerték fel, hogy a hatósági határozatok tekintetében felmerült, az Air. egyes rendelkezéseihez kötődő indítványozói aggályoknak és érveknek a hatósági eljárásban a tisztességes módon való ügyintézéshez és jogszabályoknak megfelelően indokolt döntéshez való alapjog szempontjából van jelentősége.
- [17] Másrészt, az Alaptörvény 28. cikke megköveteli azt, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák.
- [18] Harmadrészt a Kp. egyes előírásai a tisztességes eljárás és a hatékony jogorvoslat érvényesülését szolgálják.
- [19] Negyedsorban a bíróságoknak a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog részét képező, indokolt bírói döntéshez való azt a követelményt támasztja, hogy a bíróságnak az ügy elbírálása szempontjából releváns körülményekre, tényekre részletesen ki kell térniük és a keresetben felhozott érdemi jogi és ténybeli érvekkel kapcsolatban érdemi, részletes válaszokat kell adniuk, sablonos, pusztán az adóhatóság érveivel általánosan egyetértés kifejezésre juttató indoklás nem teljesíti az indokolt döntéshez való alkotmányos követelményt.
- [20] A panasz érvelést tartalmaz arról, hogy a Kp. nem követeli meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának fennállása bizonyítását és indokolását, továbbá, hogy közigazgatási perben a bíróság feladata az adóhatóság tényállásmegállapítási tevékenysége jogszerűségének, a jogsértés adójogi minősítésének, a bíróság kiszabása során alkalmazandó mérlegelési szempontok érvényesülésének vizsgálata. Javasolta, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a törvényszéket az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére.
- [21] Az Alkotmánybíróság az indítványt a tartalma szerint bírálta el.
- [22] 3. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [23] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt

állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.

- [24] 3.1. Az Abtv. 56. § (1)-(2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja a befogadás Abtv.-ben előírt feltételeit, különösen az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, 27. §-ában, 52. § (1b) bekezdésében és az Abtv. 29. §-ában lefektetett követelmények teljesülését. A befogadással szemben támasztott feltételek megvizsgálása alapján a jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [25] Az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik a bírói döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszok elbírálására. Az indítvány pontosan meg is jelölte ezt a hatásköri rendelkezést. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pontjában foglalt követelménynek az indítvány tehát megfelel.
- [26] A támadott kúriai végzést 2025. június 12-én kézbesítették, a panasz benyújtásának időpontja 2025. augusztus 11. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek az indítvány tehát megfelel.
- [27] Az indítványozó az alapul szolgáló bírósági eljárásban felperesként járt el. Az alkotmányjogi panasz benyújtására tehát indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és mivel a támadott kúriai végzés tárgya az indítványozóra vonatkozó határozat felülvizsgálata, érintettnek is minősül.
- [28] Az indítványozó rendes jogorvoslati jogát kimerítette, amikor a hatóság határozatával szemben keresetet nyújtott be a Törvényszékhez, amelynek ítéletével szemben fellebbezésre nincs törvényi lehetőség. A rendkívüli jogorvoslat kimerítése nem kötelező az alkotmányjogi panasz benyújtásához, jóllehet az indítványozó élt a felülvizsgálati kérelem lehetőségével is. Ezek alapján megállapítható, hogy az indítványozó a rendelkezésére állt jogorvoslatokat kimerítette.
- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlata állandó a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszok kapcsán. Ez a végzés a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3355/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [6]; 3504/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [21]}. Mivel az indítványozó ügyében a Kúria mérlegelési jogkörében döntött a befogadás visszautasításáról, az alapügyben hozott törvényszéki ítélet is felülvizsgálható [vesd össze: Ügyrend 32. § (5) bekezdés].
- [30] 3.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ezen követelménynek eleget tett. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmére hivatkozott, továbbá – a panasz szerint közvetve – a XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére. Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelme tekintetében megállapítható, hogy az

indítvány formálisan megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítványozó az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok állított sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntések megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont]. Ezzel szemben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése önálló sérelmét illetően (tisztességes hatósági eljáráshoz való jog) az indítvány nem tartalmaz kellő, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontja szerinti alkotmányjogi indokolást. Azzal érvel, hogy a hatóságok határozatai sértették ezt a jogot, és ez ellen a bíróság nem nyújtott jogorvoslatot, jogvédelmet; ez tartalmi szempontból a tisztességes bírósági tárgyaláshoz és a jogorvoslathoz való jog körében értékelhető.

- [31] 3.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további, tartalmi feltétele azonban, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó olyan szakjogi, törvényértelmezési kérdéseket vet fel, amelyek az általános hatáskörű bíróság hatáskörébe tartoznak.
- [33] A jelen esetben az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutottak a támadott ítélet és végzés szerinti eredményre, a döntéseket indokolták. Szakjogi, törvényértelmezési, bizonyítási, tényállás-megállapítási kérdés az, hogy a jelen esetben a hatóságok, illetve a bíróság által megállapított tényállás mellett a mulasztási bírság megállapításának törvényi feltételei fennálltak-e a jelen esetben. A bíróságok indokolt döntést hoztak (ítélet [32]–[69] pontjai, végzés [13]–[22] pontjai). Az ítéletben szerepel, hogy az Art. 225. § (4) bekezdése miért nem volt alkalmazható, és az is, hogy a könyvelő mulasztása miért nem volt kimenthető, és az is, hogy az indítványozó a jogkövetkezmények alól miért nem mentesülhetett. A Kúria végzése tartalmazza, hogy a Kúrai miért tagadta meg az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását. A jelen esetben az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség nem merül fel. Nem merül fel a jelen esetben olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés sem, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.

[34] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró